

Oostende, kultuurstad begin deze eeuw

Stad in volle bloei

OOSTENDE — Leopold II droeg veel bij tot de verfraaiing en urbanisatie van Oostende op het eind van de vorige eeuw en bij het begin van deze eeuw. Hij deed dit voornamelijk met geld afkomstig van het Kroondomein Kongo.

De economische bloei was zoals zo vaak de lokomotief van de kulturele bloei. En Oostende was een stad in bloei tijdens de Belle Epoque! Een van de meest bekende architecten was Dujardin, die vanaf 1885 prachtige gebouwen ontwierp in Oostende. Hij was samen met Ensor en Spilliaert de stichter van de Cercle des Beaux Arts. Tijdens de jaren 1906 en 1907 bereikte Oostende het hoogtepunt van zijn roem. Voortrekkers toen waren Marquet en Picard. Zo ontstond het komitee „Oostende, Centre d'art": Muziek-, literatuur- en teaterevenementen vulden de zomeragenda. In die tijd moest zelfs Brussel tijdens de zomermaanden wijken, of zoals Picard zei: „Dan is Oostende de hoofdstad.”

OOSTENDE — Karel Jonckheere omschrijft in zijn boek „Oostende verteld”, de jaren 1906, 1907 als „ongeveer glanspunten uit Oostendes toenmalige praal”. Georges Marquet was toen koncessionaris van het kursaal. Voor de kulturele manifestaties deed Marquet een beroep op Edmond Picard uit Brussel, senator en kunstcriticus.

In zijn openingsrede van het seizoen 1906, legt Picard uit hoe hij Oostende als kunststad ziet. Picard omschreef Oostende als „stad van plezier en spel”, en in zo'n stad mocht kunst niet ontbreken. Dank zij George Marquet waren initiatieven op het vlak van kunst mogelijk. Er werd met enkele prominenten uit de kunstwereld een komitee opgericht, „Oostende centre d'art” geheten.

Rinskopff, directeur van de muzieksschool van Oostende, stond in voor de concerten. Robert Picard en Van Strydonck, beiden kunstschilders, stonden borg voor de sekte schone kunsten. Voor teater stonden Davely, directeur van het Koninklijk Teater in Oostende, en Gille, konseervator van de Koninklijke Bibliotheek in Brussel in.

Edmond Picard organiseerde de lezingen. De Mont, konseervator van het Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen en Van Overstraeten, sekretaris-generaal van het Boekenmuseum in Brussel, waren verantwoordelijk voor de boekententoonstelling.

Kunststad

Picard was vol van Oostende en het kursaal. Hij omschreef Oostende als de hoofdstad van België in de zomer. Naast de paardenrennen, bals, baden, spelen, het tennis en de golf voorzag

Het kursaal van Oostende was de ontmoetingsplaats. De talrijke zomergasten kwamen er lezingen, concerten en tentoonstellingen bijwonen. (Repro VEO)

hij een plaatsje voor kunst. Onder de Latijnse spreuk, „Sine arte, voluptas vulgaris lux urtes odiosa”, of „Zonder kunst die straalt als een schitterende glans is het plezier vulgair en de praal hatelijk”, werden tal van evenementen georganiseerd.

Tijdens de drie seizoenen, 1905, 1906 en 1907 werden tal van lezingen op het getouw gezet. Toen Picard die in de openingsrede bij het begin van het seizoen aan het publiek voorstelde, verwees hij naar minister Paul Janson. Hij omschreef hem als de grootste redevoerder op dat moment in België. Janson was in de zaal en kreeg van het publiek een staande ovatie.

Belgische redevoerders kregen hun plaatsje naast buitenlands, vooral Frans talent. De meeste redevoerin-

gen waren in het Frans, toch wees Picard er uitdrukkelijk op dat er ook plaats was gemaakt voor lezingen in het Nederlands. „Oostende centre d'art” had de bedoeling om ook Duitse en Engelse auteurs op te nemen in de beweging ter bevordering van de kunst van het spreken. Voor de literatuurafdeling werd een tentoonstelling georganiseerd over Belgische kunstboeken.

Picard had grootse teaterplannen. Het waren vooral Fransen die met hun operettes de kust aandedden. Picard droomde luidop van een openluchtteater. „In de duinen zijn daar prachtige plaatsen voor, met de horizon van de zee, en het prachtige decor van de duinen, maar het blijft een droom.”

Tijdens de zomer was muziek niet uit de lucht. Tal van concerten vonden plaats in het kursaal, gedirigeerd door Rinskopff. Voor het seizoen 1906 werden de gasten extra verwend met musici uit Rusland, Italië, Finland, Spanje en Engeland.

Centraal tijdens de zomerevenementen stond het „Salon des Beaux Arts”. Lokale schilders stelden tentoon, naast namen van groten als James Ensor, Vincent Van Gogh en Constant Permeke. Enkele werken van de grootmeesters werden in Oostende verkocht. Van James Ensor waren dit „Natures Mortes” en „Fleurs”, voor Van Gogh „Tête d'homme”. Van expressionist Constant Permeke werd het doek „Matinée de Mai” verkocht.